

Rezolucija Savjeta Bezbjednosti 1325: Žene, mir i bezbjednost usvojena na 4213-om sastanku, 31. oktobra 2000. godine

Savjet bezbjednosti,

Pozivajući se na rezolucije 1261 (1999) od 25. avgusta 1999, 1265 (1999) od septembra 1999, 1296 (2000) od aprila 2000 i 1314 (2000) od avgusta 2000. godine kao i na relevantne izjave Predsjednika SB, uključujući i izjavu koju je Predsjednik dao novinarima povodom dana Ujedinjenih nacija posvećenom pravima žena i međunarodnom miru, 8. marta 2000. (SC/6816),

Pozivajući se na obaveze Pekinške deklaracije i Platforme djelovanja (A/52/231) kao i sve obaveze sadržane u konačnom dokumentu 23-će posebne sjednice Generalne skupštine Ujedinjenih nacija pod nazivom "Žene 2000: rodna ravnopravnost, razvoj i mir u 21. vijeku" (A/S-23/10 Rev.1), a posebno na dio koji se tiče žena i oružanih sukoba,

Imajući u vidu namjenu i principe Povelje ujedinjenih nacija te osnovnu odgovornost Savjeta bezbjednosti prema Povelji o održavanju međunarodnog mira i bezbjednosti,

Izražavajući zabrinutost da se civili, posebno žene i djeca, ubrajaju u većinu onih koji su negativno pogođeni vojnim sukobom, uključujući i izbjeglice i interno raseljena lica, kao i činjenicu da su oni u sve većoj mjeri meta strana u sukobu i vojnih elemenata, te prepoznajući posljedice udara koje on ima na trajni mir i pomirenje,

Reafirmišući važnost uloge žena u sprečavanju i rešavanju konflikata i u izgradnji mira, naglašavajući važnost njihove jednake participacije i punom uključenju u sve napore na održanju i promociji mira i bezbjednosti, kao i potrebu povećanja njihove uloge u donošenju odluka koje se tiču sprječavanja i rješavanja konflikta,

Reafirmišući potrebu za punom implementacijom zakona o humanitarnim i ljudskim pravima koji štite prava žena i djevojaka tokom i poslije konflikta,

Naglašavajući potrebu da sve strane treba da obezbijede da programi čišćenja mina i obaviještenosti o minama uzmu u obzir i posebne potrebe žena i djevojaka,

Prepoznajući hitnu potrebu uključivanja rodne perspektive u mirovne operacije, te u ovom smislu pozivajući se na Windhoek deklaraciju i Namibijski plan djelovanja o uključivanju rodne perspektive u multidimenzionalne operacije podrške miru (S/2000/693),

Prepoznajući, takođe, važnost preporuka koje su sadržane u izjavama njenog predsjednika date novinarima 8. marta 2000. godine o specijalizovanoj obuci zaštite, posebnih potreba i ljudskih prava žena i djece u konfliktnim situacijama za svo osoblje koje učestvuje u mirovnim operacijama,

Imajući u vidu da razumijevanje uticaja oružanog sukoba na žene i djevojke, kao i efektivni institucionalni dogovori koji garantuju njihovu zaštitu i potpuno učešće u mirovnom procesu, mogu umnogome da doprinesu održanju i promociji međunarodnog mira i bezbjednosti,

Naglašavajući potrebu konsolidovanja podataka o uticaju oružanog sukoba na žene i djevojke,

1. Poziva zemlje članice da osiguraju povećano prisustvo žena na svim nivoima odlučivanja u nacionalnim, regionalnim i međunarodnim institucijama i mehanizmima za sprečavanje, vođenje i rješavanje sukoba;

2. Ohrabruje Generalnog sekretara da implementira svoj strateški plan djelovanja (A/49/587) koji poziva na povećano učešće žena na svim nivoima odlučivanja u rješavanju konflikata i mirovnim procesima;

3. Poziva Generalnog sekretara da imenuje više žena za specijalne predstavnice i izaslanice koje će vršiti dužnosti u njegovo ime te, tim povodom, poziva zemlje članice da nominuju svoje kandidatkinje i dostave njihova imena Generalnom sekretaru da bi bile uključene u zvanično ažurirane centralizovane spiskove;

4. Nadalje, poziva Generalnog sekretara da traži proširenje uloge i doprinosa žena u operacijama Ujedinjenih nacija na terenu, a posebno među vojnim posmatračima, civilnoj policiji, te osoblju koje se bavi ljudskim pravima i humanitarnim radom;

5. Izražava spremnost da ugradi rodnu perspektivu u mirovne operacije i poziva Generalnog sekretara da obezbijedi da, gdje god je to moguće, uključi rodnu komponentu u operacije na terenu;

6. Zahtijeva od Generalnog sekretara da obezbijedi državama članicama vodiče i materijale za obuku o zaštiti, pravima i posebnim potrebama žena, kao i o važnosti uključivanja žena u sve mirovne operacije i mjere

izgradnje mira, poziva zemlje članice da ugrade ove elemente, na isti način kao i obuku o obaviještenosti o opasnosti od HIV/AIDS-a, u svoje nacionalne programe obuke za vojno i osoblje civilne policije u pripremi za razmještanje trupa, nadalje, traži da Generalni sekretar obezbijedi da civilno osoblje u mirovnim operacijama prođe kroz sličnu obuku;

7. *Poziva* države članice da povećaju svoju dobrovoljnu finansijsku, tehničku i logističku podršku rodno-osjetljivim obukama, uključujući one koje su preduzete od strane relevantnih programa i fondova, među kojima su Fond za žene i Fond za decu Ujedinjenih nacija, te visokog komesara Ujedinjenih nacija za izbjeglice i ostala relevantna tijela;

8. *Poziva* sve uključene strane da, pri pregovorima i dogovorima o implementaciji mira, primijene rodnu perspektivu, uključujući između ostalog:

a) posebne potrebe žena i djevojaka tokom repatrijacije i ponovnog naseljavanja, te tokom rehabilitacije, reintegracije i post- konfliktne rekonstrukcije;

b) mjere koje podržavaju mirovne inicijative žena lokalnog područja i lokalne procese za rješavanje konflikta i koje uključuju žene u svim mehanizmima za implementaciju mirovnih sporazuma;

c) mjere koje će osigurati zaštitu i poštovanje ljudskih prava žena i djevojaka posebno ako se one odnose na ustav, izborni sistem, policiju i pravosuđe;

9. *Poziva* sve strane u oružanom sukobu da u potpunosti poštuju međunarodno pravo koje se primjenjuje u zaštiti žena i djevojaka kao civila, a posebno da poštuju obaveze koje se odnose na njih prema Ženevskim konvencijama iz 1949. sa Dodatnim protokolom iz 1997, Konvenciji o izbjeglicama iz 1951. sa Protokolom iz 1967, Konvenciji o eliminaciji svih oblika diskriminacije žena iz 1979. sa Opcionim protokolom iz 1999, Konvenciji Ujedinjenih nacija o pravima djeteta iz 1989. sa dva opciona protokola iz maja 2000. godine, kao i da imaju u vidu i relevantne odredbe Rimskog statuta Međunarodnog krivičnog suda;

10. *Poziva* strane u oružanom sukobu da preduzmu posebne mjere da zaštite žene i djevojke od nasilja zasnovanog na polnoj pripadnosti, pogotovo silovanja i drugih oblika seksualnog nasilja, te svih ostalih tipova nasilja u situacijama oružanog sukoba;

11. *Naglašava* odgovornost svih država da stave tačku na nekažnjavanje i da kazne one koji su odgovorni za genocid, zločine protiv čovječnosti, ratne zločine, uključujući i one koji se odnose na seksualno nasilje nad ženama i djevojkama, te, u ovom smislu, naglašava potrebu isključenja ovih zločina, gdje je to moguće, iz odredaba o amnestiji;

12. *Poziva* sve strane u oružanom sukobu da poštuju civilni i humanitarni karakter izbjegličkih kampova i naselja i da uzmu u obzir posebne potrebe žena i djevojaka, uključujući to i u planiranje, i poziva se na rezolucije 1208 (1998) od 19. novembra 1998. i 1296 (2000) od 19. aprila 2000. godine;

13. *Podstiče* sve one koji su uključeni u planiranje razoružanja, demobilizaciju i reintegraciju da razmotre različite potrebe žena i muškaraca bivših vojnika, te da uzmu u obzir potrebe članova njihovih porodica;

14. *Reafirmiše* svoju spremnost, kad god se primijene mjere prema članu 41 Povelje Ujedinjenih nacija, da iznese svoje mišljenje o njihovom potencijalnom uticaju na civilnu populaciju, imajući u vidu posebne potrebe žena i djevojaka, da bi se razmotrila odgovarajuća humanitarna izuzeća;

15. *Izražava* spremnost da osigura da misije Savjeta bezbjednosti uzmu u obzir pol i prava žena, uključujući sveukupne konsultacije sa lokalnim i međunarodnim organizacijama (grupama) žena;

16. *Poziva* Generalnog sekretara da sprovede studiju o uticaju oružanog sukoba na žene i djevojke, uloži žena u izgradnji mira i rodnoj dimenziji u mirovnim procesima i razrješenju konflikta, te ga, nadalje, poziva da podnese izvještaj Savjetu bezbjednosti o rezultatima te studije i da je proslijedi svim zemljama članicama Ujedinjenih nacija;

17. *Zahtijeva* od Generalnog sekretara da, gdje je to moguće, uključi u svoje izvještavanje pred Savjetom bezbjednosti napredak postignut u izjednačavanju polova kroz mirovne misije i sve druge aspekte koji se odnose na žene i djevojke;

18. *Odlučuje* da ostane aktivno uključen u ovoj materiji.

Rezolucija 1820 (2008)

Usvojena od strane Vijeća sigurnosti na 5916. sastanku, 19. juna 2008. godine

Vijeće sigurnosti,

Potvrđujući svoju obavezu prema trajnoj i potpunoj implementaciji Rezolucije 1325 (2000), 1612 (2005) i 1674 (2006) i prisjećajući se izjava predsjednika Vijeća sigurnosti od 31. oktobra 2001. godine (Vijeće sigurnosti/PRST/2001/31) 31. oktobra. 2002. godine. (Vijeće sigurnosti/PRST/2002/32), 28. oktobra 2004 (Vijeće sigurnosti/PRST/2004/40), 27. oktobra 2005. godine. (Vijeće sigurnosti/PRST/2005/52), 8. novembra 2006. godine. (Vijeće sigurnosti/PRST/2006/42), 7. marta 2007. godine. (Vijeće sigurnosti/PRST/2007/5), i 24. oktobra 2007. godine. (Vijeće sigurnosti/PRST/2007/40);

Vođeni ciljevima i principima Povelje Ujedinjenih naroda,

Potvrđujući također odluku izraženu u Završnom dokumentu Svjetskog samita iz 2005. godine da se eliminiraju svi oblici nasilja na ženama i djevojkama, uključujući zaustavljanje nekažnjavanja ovih djela i kroz zaštitu civilnog stanovništva, a posebno žena i djevojaka, tokom i nakon oružanih sukoba, u skladu sa obavezama koje su države preuzele prema međunarodnom humanitarnom pravu i prema međunarodnom pravu ljudskih prava;

Prisjećajući se opredjeljenja prema Pekinškoj deklaraciji i platformi za akciju (A/52/231) kao i onih sadržanih u završnom dokumentu dvadeset i trećeg Posebnog zasjedanja Generalne skupštine Ujedinjenih naroda naslovljene „Žene 2000: Jednakost spolova, razvoj i mir za dvadeset i prvi vijek“ (A/S-23/10/Rev.1), a posebno onih koji se ticu nasilja na osnovu spola i žena u vrijeme oružanih sukoba;

Potvrđujući također obaveze država članica prema Konvenciji o eliminaciji svih oblika diskriminacije žena, Dodatnog protokola na istu, te Konvencije o pravima djeteta i Dodatnih protokola na istu, zahtijevajući koje to nisu uradile da razmotre ratifikaciju ili pristupanje istim,

Uocava da je civilno stanovništvo u većini slučajeva ono koje trpi najveće posljedice oružanih sukoba; da su žene i djevojke posebno predmet upotrebe nasilja na osnovu spola, uključujući ratne taktike da se ponizi, dominira, ugradi strah, rasprši i/ili nasilno rasele civilni članovi zajednica ili etnickih grupa; i da je nasilje na osnovu spola pocinjeno na način koji u nekim slučajevima ostaje i nakon prestanka neprijateljstava. Po prvi put nasilje na osnovu spola a posebno silovanje kao poseban oblik izvršenja ovih djela je prepoznato kao oružje rata i kao takvo može biti kažnjeno. Po prvi put, iako je to bilo poznato i prije usvajanje ove rezolucije, silovanje je prepoznato kao oblik odloženog ubistva;

Prisjećajući se svoje osude, u najjacim mogućim terminima, spolnog i drugih oblika nasilja pocinjenih prema civilima u oružanim sukobima, a posebno žena i djece;

Podcrtavajući duboku zabrinutost da, uprkos više puta ponovljenoj osudi nasilja nad ženama i djecom u situacijama oružanih sukoba, uključujući nasilja na osnovu spola u situacijama oružanih sukoba, i pored poziva upućenih stranama oružanih sukoba da se prekine sa takvim djelima sa istovremenim učinkom, takva djela nastavljaju da se dešavaju, i da su u nekim situacijama postajala sistematska i proširena, dosežuci užasne nivoe brutalnosti,

Prisjećajući se uključivanja cijelog niza djela nasilja na osnovu spola u Rimskom statute Međunarodnog krivičnog suda i statuta privremenih međunarodnih krivičnih tribunala,

Potvrđujući značajnu ulogu žena u prevenciji i rješavanju sukoba i izgradnji mira, i naglašavajući značaj jednakog učešća i potpunog uključivanja, i sve napore da se održi i promoce mir i sigurnost, i potrebe da se ojača njihova uloga u procesu donošenju odluka u pogledu prevencije i rješavanja sukoba,

Duboko zabrinuti i zbog trajnih prepreka i izazova za učešće žena i puno uključenje u prevenciji i rješavanju sukoba kao rezultata nasilja, zastrašivanja i diskriminacije, koji oslabljuju kapacitet i legitimitet žena da ucestvuju u javnom život nakon prestanka sukoba, i potvrđujući negativni utjecaj koji to ima na trajni mir, sigurnost i pomirenje, uključujući izgradnju mira nakon sukoba,

Potvrđujući da države nose osnovnu odgovornost da se poštuju i osiguraju ljudska prava njihovih građana, kao i svi pojedinci unutar njihovih granica u skladu sa relevantnim međunarodni pravom,

Podcrtavajući da strane u oružanim sukobima nose osnovnu odgovornost da preduzmu sve moguće korake da osiguraju zaštitu civila koji trpe posljedice sukoba,

Pozdravljajući postojeću koordinaciju napora unutar sistema Ujedinjenih naroda, oznacenu kao među-agencijska inicijativa „Akcija Ujedinjenih naroda protiv Nasilja na osnovu spola u vrijeme sukoba“, kako bi se stvorila svijest o nasilju na osnovu spola u vrijeme oružanih sukoba i u situacijama nakon sukoba i,

konacno, da se prekine ta praksa,

1. *Naglašava* da je nasilje na osnovu spola, korišteno ili pocinjeno kao ratna taktika kako bi se namjerno ciljalo civilno stanovništvo ili kao dio raširenih ili sistematskih napada protiv civilnog stanovništva, može u znacajnoj mjeri pogoršati situacije oružanih sukoba i može spriječiti obnavljanje međunarodnog mira i sigurnosti, potvrđuje u tom pogledu da efektivni koraci da se spriječi i reagira na takva djela nasilja na osnovu spola može doprinijeti održavanju međunarodnog mira i sigurnosti, i izražava svoju spremnost, kada se stavljaju te situacije na dnevni red Vijeca, da, kada je to potrebno, usvoje odgovarajuće korake da se obrati raširenom ili sistematskom nasilju na osnovu spola;

2. *Zahitjeva* trenutacan i potpun prekid od strane svih strana u oružanim sukobima svih djela nasilja na osnovu spola usmjerene protiv civila sa trenutacnim izvršenjem;

3. *Zahitjeva* da sve strane oružanih sukoba bez odlaganja preuzmu potrebne mjere da zaštite civile, uključujući žene i djevojke, od svih oblika nasilja na osnovu spola, koji mogu da uključuju, između ostalog, uvođenje odgovarajućih vojnih disciplinskih mjera i održavanje principa komandne odgovornosti, obuka trupa o kategoricnoj zabrani svih oblika nasilja na osnovu spola spram civila, raspršivanje mitova koji podrivaju nasilje na osnovu spola, pozivati oružane i snage sigurnosti da uzmu u obzir pocinjena djela silovanja i drugih oblika nasilja na osnovu spola, i evakuaciju žena i djece koji se nalaze pod predstojećom prijetnjom nasilja na osnovu spola na njihovu sigurnost; i zahtijeva od Generalnog sekretara da, gdje je potrebno, ohrabri dijalog koji bi se obratio ovom pitanju u kontekstu šire diskusije o rješavanju sukoba između odgovarajućih zvaničnika UN-a i strana u sukobu, uzimajući u obzir, između ostalog, razmatranja žena iz pogođenih lokalnih zajednica;

4. *Naglašava* da silovanje i drugi oblici nasilja na osnovu spola mogu ciniti ratne zlocine, zlocine protiv covjecnosti, ili mogu ciniti djela u vezi sa genocidom, naglašava potrebu da se isključe krivicna djela nasilja na osnovu spola i odredaba koja se ticu pomilovanja u kontekstu procesa rješavanja sukoba, i poziva države članice da usklade svoje obaveze za procesuiranje osoba koje su odgovorne za takva djela, kako bi osigurale da sve žrtve nasilja na osnovu spola, posebno žene i djevojke, imaju jednaku zaštitu u skladu sa zakonom i jednak pristup pravdi i naglašava znacaj prekidanja oprosta za takva djela kao dio obuhvatnog pristupa za traženje održivog mira, pravde, istine i pomirenja između naroda;

5. *Potvrđuje* svoju namjeru, da kada uspostavlja i obnavlja posebne režime sankcija za države, uzme u obzir nivo odgovarajućih ciljanih i razvrstanih mjera protiv strana u situacijama oružanih sukoba koje pocine silovanja i druge oblike nasilja na osnovu spola protiv žena i djevojaka u situacijama oružanog sukoba;

6. *Zahitjeva* od Generalnog sekretara, uz savjetovanje sa Vijecem sigurnosti, Specijalnim komitetom za Mirovne operacije i njegovom Radnom grupom i odgovarajućim državama, ako je to potrebno, da razvije i provede odgovarajuće programe obuke za svo mirovno i humanitarno osoblje raspoređeno od strane Ujedinjenih naroda u kontekstu misija sa mandatom od strane Vijeca da im pomognu da bolje preduprije, prepoznaju i odgovore na nasilje na osnovu spola i druge oblike nasilja protiv civila;

7. *Zahitjeva* od Generalnog sekretara da nastavi i ojaca napore da se primjeni politika nulte tolerancije za spolno izrabljivanje i zloupotrebu u mirovnim operacijama Ujedinjenih naroda; i urgira države koje doprinose u vojnom i policijskom ljudstvu da preduzmu neophodne mjere prevencije, uključujući treninge jačanja svijesti prije raspoređivanja, i druge mjere da se osigura puna odgovornost u slucajevima takvog ponašanja njihovog ljudstva:

8. *Ohrabruje* države koje doprinose u vojnom i policijskom ljudstvu da, uz savjetovanje sa Generalnim sekretarom, razmotre korake koje bi mogli poduzeti da povecaju svijest i odgovornost njihovog ljudstva koje ucestvuje u mirovnim operacijama Ujedinjenih naroda da zaštite civile, uključujući žene i djecu, i spriječe nasilje na osnovu spola usmjerene protiv žena i djevojaka u situacijama u vrijeme i nakon sukoba, uključujući gdje je to moguće raspoređivanje većeg procenta žena mirovnjakinja ili policajki;

9. *Zahitjeva* od Generalnog sekretara da razvije efektivne smjernice i strategije da se ojaca mogućnost relevantnih mirovnih operacija Ujedinjenih naroda, uskladenost sa njihovim mandatima, da zaštite civile, uključujući žene i djevojke, i spriječi nasilje na osnovu spola i da sistematski uključi u svojim pismenim izvještajima Vijecu o slucajevima sukoba svoja razmatranja vezana za zaštitu žena i djevojaka i preporuke u tom smislu;

10. *Zahitjeva* od Generalnog sekretara i odgovarajućih agencija Ujedinjenih naroda da, između ostalog, kroz savjetovanje sa ženama i organizacijama koje vode žene kada je to pogodno, razvije efektivne mehanizme za pružanje zaštite od nasilja, uključujući posebno nasilje na osnovu spola, prema ženama i djevojkama u i oko kampova za izbjeglice i raseljene osobe u kampovima kojima upravlja UN, kao i u svim procesima razoružavanja, demobilizacije i reintegracije, i u naporima na reformi sektora pravde i sigurnosti

koje potpomažu Ujedinjeni narodi;

11. *Naglašava* važnu ulogu koju Komitet za izgradnju mira može da ima sa svojim savjetima i preporukama za strategije izgradnje mira nakon sukoba, i gdje je to odgovarajuće, nacine kako da se obrati nasilju na osnovu spola pocinjenom za vrijeme i kao posljedica oružanog sukoba, i u osiguravanju savjetovanja i efektivno predstavljanja ženskog civilnog društva u okviru specifične konfiguracije države, kao dio šireg pristupa pitanjima spolova;

12. *Poziva* Generalnog sekretara i njegove specijalne predstavnike da pozovu žene da učestvuju u diskusijama primjerenim prevenciji i rješavanju sukoba, održavanju mira i sigurnosti, i izgradnje mira nakon sukoba, i ohrabruje sve strane da takve razgovore urede na način da osiguraju jednako i puno učešće žena na nivou donošenja odluka;

13. *Poziva* sve uključene strane, uključujući države članice, tijela Ujedinjene naroda i finansijske institucije, da podrže razvoj i jačanje kapaciteta državnih institucija, a posebno sudskih i zdravstvenih sistema, i na nivou lokalnih mreža civilnog društva kako bi se dostavila odgovarajuća pomoć žrtvama nasilja na osnovu spola u oružanim sukobima i u situacijama nakon sukoba;

14. *Poziva* odgovarajuća posebno regionalna i sub-regionalna tijela da razmotre razvoj i primjenu politika, aktivnosti i zagovaranja za dobrobit žena i djevojaka pogođene nasiljem na osnovu spola u oružanim sukobima;

15. *Takoder zahtijeva* od Generalnog sekretara da dostavi izvještaj Vijeću do 30. juna. 2009. godine o primjeni ove rezolucije u kontekstu situacija koje se nalaze na dnevnom redu Vijeća, koristeći podatke dostupne izvorima Ujedinjenih naroda, uključujući terenske timove, mirovne operacije i drugo osoblje Ujedinjenih naroda, koje bi uključivalo, između ostalog, podatke o situacijama oružanih sukoba u kojima je nasilje na osnovu spola široko i sistematski korišteno protiv civila; analize učestalosti i trendove nasilja na osnovu spola u situacijama oružanih sukoba; prijedloge za strategije da se umanjí podložnost žena i djevojaka na takve oblike nasilja; referentne tačke za mjerenje napretka u prevenciji i obracanju nasilju na osnovu spola; odgovarajuće ulazne podatke od partnera Ujedinjenih naroda koji rade na primjeni u ovom polju; podatke o njegovim planovima za omogućavanje prikupljanje pravovremenih, objektivnih, tačnih i pouzdanih podataka o upotrebi nasilja na osnovu spola u situacijama oružanih sukoba, uključujući kroz koordinaciju aktivnosti UN-a na terenu i u glavnom uredu; i informacije o poduzetim aktivnostima od strane strana oružanih sukoba da primjene njihove obaveze opisane u ovoj rezoluciji, a posebno istovremeni i kompletni prestanak svih djela nasilja na osnovu spola i preuzimanju odgovarajućih mjera da bi se zaštitile žene i djevojke od svih oblika nasilja na osnovu spola;

16. *Odlučuje* da ostane aktivno uključeno u ovo pitanje.

Rezolucija 1888 (2009.)

Usvojena os strane Vijeća sigurnosti na svom 6195. sastanku, 30. September 2009

Vijeće sigurnosti,

Potvrđujući svoju opredjeljenost za nastavak i punu provedbu rezolucija 1325 (2000), 1612, (2005), 1647 (2006), 1820 (2008) i 1882 (2009) i sve relevantne izjave svojih predsjednika,

Pozdravljajući izvještaj Generalnog sekretara od 16. jula 2009 (S/2009/362), ali ostajući duboko zabrinut zbog nedostatka napretka u pitanju seksualnog nasilja u situacijama oružanog sukoba osobito nad ženama i djecom, posebno djevojkama, a primijetivši kao što je dokumentovano u izvještaju Generalnog sekretara da se seksualno nasilje događa u oružanim sukobima širom svijeta,

Ponovivši duboku zabrinutost da se, unatoč svojoj ponovljenoj osudi nasilja nad ženama i djecom, uključujući sve oblike seksualnog nasilja u situacijama oružanog sukoba, a unatoč tome što je poziv upućen svim stranama u oružanom sukobu da se prestane a takvim djelima trenutno, takva djela i dalje pojavljuju, te u nekim situacijama postaju sistematična ili rasprostranjena,

Pozivajući se na obaveze iz Pekinškoe deklaracije i Platforme za akciju (A/52/231), kao i one sadržane u rezultirajućem dokumentu dvadeset i treće Posebne sjednice Generalne skupštine Ujedinjenih naroda pod nazivom "Žene 2000: Jednakost polova, razvoj i mir za dvadeset i prvo stoljeće" (A/S-23/10/Rev.1), posebno

one koje se tiču žena i oružanih sukoba,

Potvrđujući obaveze država stranaka Konvencije o Eliminaciji svih oblika diskriminacije žena, Fakultativnog protokola istog, Konvencije o pravima djeteta i Opcionalnih protokola istog, i pozivajući države koje to još nisu učinile da razmotre ratificiranje ili pristupanje njima,

Podsjećajući da međunarodno humanitarno pravo štiti žene i djecu, koji su dio civilnog stanovništva u vrijeme oružanih sukoba i na posebnu zaštitu zbog činjenice da se oni nalaze posebno u opasnosti,

Pozivajući se na odgovornosti država da okončaju nekažnjavanja i da krivično progone odgovorne za genocid, zločine protiv čovječnosti, ratne zločine i druge nečuvene zločine počinjene protiv civila, te u tom smislu, ističući sa zabrinutošću da je samo ograničen broj počinitelja seksualnog nasilja doveden do pravde, priznajući da u sukobima te u postkonfliktnim situacijama nacionalni pravosudni sistemi mogu biti znatno oslabljeni,

Potvrđujući da je okončanje nekažnjivosti neophodano ako društvo koje je u sukobu ili koje se oporavlja od sukoba treba da se pomiri sa zločinima počinjenim nad civilima ugroženim oružanim sukobima i da spriječi takve buduće zločine, upućujući pozornost na cijeli niz mehanizama pravde i pomirenja koje treba razmotriti, uključujući nacionalne, međunarodne i "mješovite" kaznene sudove i tribunale, komisije za istinu i pomirenje, i konstatirajući da takvi mehanizmi mogu promovirati ne samo individualnu odgovornost za teška kaznena djela, nego i mir, istinu, pomirenje i prava žrtava,

Pozivajući na uključivanje niz kaznenih djela seksualnog nasilja u Rimski Statut Međunarodnog kaznenog suda i statut ad hoc međunarodnih kaznenih sudova,

Naglašavajući potrebu za sve državne i ne-državne strane u sukobu da se u cijelosti pridržavaju svojih obveza prema primjenjivom međunarodnom pravu, uključujući zabranu svih oblika seksualnog nasilja,

Uviđajući potrebu za civilnim i vojnim liderima, u skladu sa načelom zapovjedne odgovornosti, da pokažu predanost i političku volju za sprečavanje seksualnog nasilja i da se borbe protiv nekažnjavanja i provode odgovornost, i da neaktivnost može poslati poruku da se učestalost spolnog nasilja u sukobima tolerira,

Naglašavajući važnost rješavanja pitanja seksualnog nasilja u početku mirovnih procesa i posredovanja, kako bi se zaštitila populacija u riziku i promovisala potpuna stabilnost, posebno u područjima humanitarnog pristupa prije primirja i u sporazumima o ljudskim pravima, primirju i praćenju prekida vatre, razoružanju, demobilizaciji i reintegraciji (DDR), aranžmanima reforme Sektora za sigurnost (SSR), pravdi i reparaciji, oporavku i razvoju nakon sukoba,

Konstatirajući sa zabrinutošću slabo predstavljanje žena u formalnim mirovnim procesima, nedostatak medijatora i monitora prekida sukoba uz pravilano obučavanje o pristupu seksualnom nasilju, te nedostatak žena kao vođa i lidera mirovnih posrednika u mirovnim pregovorima pod pokroviteljstvom UN-a,

Priznajući da su promocija i osnaživanje žena i podrška ženama, Organizacijama i mrežama neophodni u konsolidaciji mira za promovisanje jednakog i punog sudjelovanja žena i poticanje članica Države, donatora i civilnog društva, uključujući nevladine organizacije, kako bi pružili podršku u tom pogledu,

Pozdravljajući uključivanje žena u mirovne misije na civilne, vojne i policijske funkcije, i priznajući da se žene i djece pogođene oružanim sukobima mogu osjećati sigurnijim radeći i izvještavajući o zlostavljanju žena u mirovnim misijama, te da prisutnost žena u mirovnim snagama može poticati lokalne žene da učestvuju u nacionalnim sigurnosnim i oružanim snagama, i tako pomagati u izgradnji sigurnosnog sektora koji je dostupan i prijemljivi za sve, posebno za žene,

Pozdravljajući napore Odjela za mirovne operacije da razviju rodne smjernice za vojno osoblje u mirovnim operacijama za olakšanje provedbi rezolucija 1325 (2000) i 1820 (2008), te operativne smjernice za pomoć civilnim, vojnim i policijskim komponentama mirovnih misija da bi uspješno proveli rezoluciju 1820 (2008),

Razmotrivši izvještaj Generalnog sekretara od 16. jula 2009. (S/2009/362), te naglasivši da sadašnje rješenje ne nastoji napraviti nikakvu pravnu odluku o tome da li situacije koje su navedene u izvještaju Generalnog sekretara jesu ili nisu oružani sukobi u kontekstu Ženevske konvencije i Dodatnog protokola, niti da li one prejudiciraju pravni status ne-državnih stranaka uključenih u takve situacije,

Pozivajući se na odluku Vijeća u rezoluciji 1882 od 4. augusta 2009. (S/RES/1882) da se proširi Dodati popis u godišnjem izvještaju Generalnog sekretara o djeci i oružanim sukobima strana u situacijama oružanih sukoba koje se bave zapošljavanjem ili korištenjem djece u kršenju međunarodnog prava, da se takođe uključe te stranke koje učestvuju u oružanim sukobima, suprotno važećem međunarodnom pravu, u obrascima ubijanja i sakaćenje djece i / ili silovanju i drugim seksualnim nasiljem nad djecom, u situacijama oružanih sukoba,

Konstatirajući ulogu trenutno dodijeljenu Uredu Specijalnog savjetnik za pitanja polova za nadzor provedbe rezolucije 1325 te za promovisanje osviještenosti o jednakosti unutar sistema Ujedinjenih naroda, ženskog osnaživanja i ravnopravnosti polova, te izražavajući važnost djelotvorne koordinacije unutar sistema

Ujedinjenih naroda na tim područjima,

Priznajući da države snose primarnu odgovornost o poštivanju i osiguranju ljudskih prava svojih građana, kao i svih pojedinaca unutar njihovih teritorija kao što je predviđeno odgovarajućim međunarodnim pravom,

Potvrđujući da strane u oružanom sukobu snose primarnu odgovornost o poduzimanju svih mogućih koraka kako bi osigurala zaštita pogođenih civila,

Ponovivši svoju primarnu odgovornost za održavanje međunarodnog mira i sigurnosti, te s tim u vezi, svoju opredjeljenost za nastavak apostrofiranja rasprostranjenog utjecaja oružanih sukoba na civile, što uključuje i seksualno nasilje,

1. *Potvrđuje* da seksualno nasilje, kada se koristi ili je naručeno kao ratna taktika s namjernim ciljanjem na civile ili kao dio rasprostranjenog ili sistematskog napada protiv civilnog stanovništva, može značajno pogoršati situacije oružanih sukoba i može ometati obnovu međunarodnog mira i sigurnosti; afirmira u tom pogledu da učinkovite mjere za sprečavanje i reagiranje na takva djela seksualnog nasilja mogu znatno pridonijeti održavanju međunarodnog mira i sigurnosti; te izražava svoju spremnost, s obzirom na situacije na dnevnom redu Vijeća, da preduzme, gdje je to potrebno, odgovarajuće korake protiv rasprostranjenog ili sistematskog polnog nasilja u situacijama oružanog sukoba;

2. *Ponavlja* svoj zahtjev svim stranama za trenutnim potpunim prestanakom svih djela seksualnog nasilja u oružanim sukobima;

3. *Zahtijeva* da sve strane u oružanom sukobu odmah poduzmu odgovarajuće mjere za zaštitu civila, uključujući žene i djecu, od svih oblika seksualnog nasilje, uključujući mjere kao što su, između ostalog, provođenje odgovarajućih vojnih disciplinskih mjera i držeci se načela zapovijedne odgovornosti, obuku vojnika o kategoričnoj zabrani svih oblika seksualnog nasilja protiv civila, raskrinkavanje mitova koji napajaju seksualno nasilje i provjeru kandidata za nacionalne vojske i snage sigurnosti kako bi se osiguralo isključenja onih povezanih s teškim kršenjem međunarodnog humanitarnog zakona i zakona o ljudskim pravima, uključujući i seksualno nasilje;

4. *Zahtijeva* da Generalni sekretar UN-a imenuje Specijalnog predstavnika koji će osigurati koherentno i strateško vodstvo, učinkovit rad na ojačanju postojećih mehanizama koordinacije Ujedinjenih naroda, te uključiti u zagovaranje, između ostalog vlade, uključujući i vojne i sudske predstavnike, kao i sve strane u oružanom sukobu i civilnom društvu, a kako bi se govorilo, i u glavnom uredu i na razini države, o seksualnom nasilju u oružanim sukobima, promovirajući suradnju i koordinaciju napora među svim relevantnim sudionicima zainteresiranih strana, prvenstveno kroz inter-agencijsku inicijativu " Akcija ujedinjenih naroda protiv seksualnog nasilja u sukobu ";

5. *Potiče* entitete koji obuhvataju aktivnosti UN-a protiv seksualnog nasilja u sukobu, kao i druge relevantne strane sistema Ujedinjenih naroda, da podrže rad prethodno pomenutog Specijalnog predstavnika Generalnog sekretara i nastave i poboljšavaju suradnju i razmjenu informacija među svim relevantnim sudionicima kako bi se pojačala koordinacija i izbjeglo preklapanje u sjedištu i na razini zemlje i poboljšao odziv u sistemu;

6. *Poziva* države da poduzmu sveobuhvatne pravne i sudske reforme, kao što je primjereno, u skladu s međunarodnim pravom, bez odlaganja, a sa ciljem dovođenja počinitelja seksualnog nasilja u sukobima do pravde i osiguravanja da preživjeli imaju pristup pravdi, da se tretiraju s dostojanstvom kroz pravedne procese te da su zaštićeni i da dobiju obeštećenje za svoje patnje;

7. *Poziva* sve strane u sukobu da osiguraju da se svi izvještaji o seksualnom nasilju koje su počinili civili ili vojne osobe temeljito istraže i da se navodni počinitelj privede pravdi, te da nadređeni civilni i vojni zapovjednici, u skladu s međunarodnim humanitarnim pravom, iskoriste svoje ovlasti i ovlasti za sprečavanje seksualnog nasilja, uključujući i borbu protiv nekažnjavanja;

8. *Poziva* Generalnog sekretara da identificira i poduzme odgovarajuće mjere za brzi odlazak stručnih timova u situacije od posebne važnosti s obzirom na seksualno nasilje u oružanom sukobu, radeći preko Ujedinjenih naroda koji su prisutni na terenu i uz suglasnost vlade zemlje domaćina, kako bi se pomoglo nacionalnim vlastima pri jačanje vladavine zakona, i preporučuje korištenje postojećih ljudskih resursa unutar sistema Ujedinjenih naroda i dobrovoljnih priloga, pozivajući se na tražene ekspertize, prema potrebi, i prema zakonu, civilne i vojne pravosudne sisteme, posredovanje, kaznene istrage, reformu sektora sigurnosti, zaštitu svjedoka, standarde pravičnog suđenja, pružanje pomoći siromašnima, da, između ostalog:

(a) Usko surađuje s nacionalnim zakonskim i pravosudnim dužnosnicima i drugim osobljem u relevantnim državnim civilnim i vojnim sistemima koji se bave nekažnjavanjem, uključujući i jačanje nacionalnih kapaciteta, i obraćanje pažnje na cijeli niz mehanizama pravde koje treba razmotriti;

(b) Utvrdi praznine u nacionalnom reagovanju i potiče cjelovit nacionalni pristup za rješavanje seksualnog nasilja u oružanom sukobu, uključujući poboljšavanje kaznena odgovornosti, reagovanje na žrtve i pravosudni

kapacitet;

(c) daje preporuke za koordinaciju domaćih i međunarodnih napora i sredstva kako bi pojačali sposobnosti vlade da riješi seksualno nasilje u oružanim sukobima;

(d) Radi s Misijom Ujedinjenih naroda, Državnim timom, i prethodno pomenutim Specijalnim predstavnikom Generalnog sekretara na odgovarajući način na potpunoj provedbi mjera iz rezolucije 1820 (2008);

9. *Potiče* Države, relevantne subjekte Ujedinjenih naroda i civilnog društva, prema potrebi, da pružaju pomoć u uskoj suradnji s nacionalnim tijelima, u izgradnji nacionalnog kapaciteta u pravosudnim tijelima za provedbu zakona i sistema u situacijama posebne važnosti s obzirom na seksualno nasilje u oružanim sukobima;

10. *Ponavlja* svoje namjere, pri donošenju ili obnavljanju ciljanih sankcija u situacijama oružanih sukoba, da razmotri uključivanje, gdje je to prikladno, kriterija naziva koji se odnose na djela silovanja i druge oblike seksualnog nasilja; te poziva sve mirovne i druge relevantne misije i tijela Ujedinjenih naroda, posebno Radnu grupu za djecu i oružane sukobe, da dijele s relevantnim odborima za sankcije pri Vijeću sigurnosti u Ujedinjenim narodima, kroz relevantne Odbore za sankcije i grupe kao i grupe stručnjaka za praćenje pri Vijeću sigurnosti u Ujedinjenim narodima, sve relevantne informacije o seksualnom nasilju;

11. *Izražava* svoju namjeru da osigura da rezolucije za osnivanje ili obnavljanje mirovnih mandata sadrže odredbe, prema potrebi, o prevenciji, i odgovore na seksualno nasilje, s odgovarajućim zahtjevima za izvještavanje Vijeća;

12. *Odlučuje* da uključi posebne odredbe, prema potrebi, za zaštitu žena i djece od silovanja i drugog seksualnog nasilja u mandate Mirovnih operacija Ujedinjenih naroda, uključujući, od slučaja do slučaja, identifikaciju savjetnika za zaštitu žena (WPA) između savjetnika za pol i odjela za zaštitu ljudskih prava, i zahtjeve od Generalnog sekretara da osigura sistematsko procjenjivanje potreba, te broj i uloge WPA-a u toku pripreme svake mirovne operacije Ujedinjenih naroda;

13. *Potiče* države, uz potporu međunarodne zajednice, da povećaju pristup zdravstvenoj zaštiti, psihosocijalnoj pomoći, pravnoj pomoći i uslugama društveno ekonomske reintegracije za žrtve seksualnog nasilja, posebno u ruralnim područjima;

14. *Izražava* svoju namjeru da bolje koristi periodične terenske posjete konfliktnih područja, kroz organizaciju interaktivnih sastanaka s lokalnim ženama i ženskim organizacijama u a u vezi interesa i potreba žena u područjima oružanih sukoba;

15. *Potiče* vođe na nacionalnoj i lokalnoj razini, uključujući i tradicionalne vođe tamo gdje postoje i vjerske vođe, da igraju aktivniju ulogu u sezibilizirnu zajednica o seksualnom nasilju kako bi se izbjegla marginalizacija i stigmatizacija žrtava, da pomognu njihovoj socijalnoj reintegraciji, i da se bore protiv kulture nekažnjavanja za te zločine;

16. *Poziva* Generalnog sekretara, države članice i vođe regionalnih organizacija na poduzimanje mjera za povećanje zastupljenosti žena u procesima posredovanja i procesima donošenja odluka koje se odnose na rješavanje sukoba i izgradnju mira;

17. *Poziva* da se pitanja seksualnog nasilja uključe u dnevni red svih pregovaranja o miru sponzorisanom od strane Ujedinjenih naroda, ali poziva i na uključivanje pitanja o seksualnom nasilju od početka mirovnih procesa u takvim situacijama, posebno u područjima pred-primirja, humanitarnom pristupu i sporazumima o ljudskim pravima, primirju i praćenju primirja, DDR i SSR aranžmanima, provjeri oružanih i sigurnosnih sila, pravde, reparacije i oporavaka/razvoja;

18. *Potvrđuje* ulogu Komisije za izgradnju mira u promovisanju inkluzivnog pristupa na bazi polova za smanjenje nestabilnosti u post-konfliktnim situacijama, ističući važnu ulogu žena u obnovi društva, te poziva Komisiju za izgradnju mira da potiče sve strane u zemljama da ugrade u svoj dnevni red i provode mjere za smanjenje seksualnog nasilja u postkonfliktnim strategijama;

19. *Potiče* države članice da rasporede veći broj ženskog osoblja u vojnim i policijskim mirovnim operacijama Ujedinjenih naroda, i da pruže svom vojnom i policijskom osoblju odgovarajuću obuku za izvršavanje svojih odgovornosti;

20. *Zahtjeva* od Generalnog sekretara da osigura tehničku podršku trupama i policiji zemalja koje doprinose, pod uslovom da uključi smjernice za vojno i policijsko osoblje o rješavanju seksualnog nasilja prije odlaska i u toku uvodnog treninga;

21. *Zahtjeva* od Generalnog sekretara da nastavi i ojača napore u provođenju politike nulte tolerancije seksualnog iskorištavanja i zlostavljanja u mirovnim operacijama Ujedinjenih Naroda i poziva trupe i policije zemalja koje doprinose, da poduzmu odgovarajuće preventivne akcije, uključujući i preraspodjelu i trening o

svjesnosti, i druge akcije kako bi se osigurala puna odgovornost u slučaju takvih ponašanje njihovog osoblja;

22. *Zahtjeva* od Generalnog sekretara da i dalje usmjerava sve relevantne entiteta Ujedinjenih naroda da poduzmu posebne mjere kako bi se osigurala sistematska osviještenost o pitanju pola u okviru svojih institucija, uključujući i osiguranje raspodjele odgovarajućih financijskih i ljudskih resursa u svim relevantnim uredima i odjelima i na terenu, kao i da ojačaju, u okviru svojih mandata, svoju suradnju i koordinaciju pri rješavanju pitanja seksualnog nasilja u oružanim sukoba;

23. *Poziva* sve relevantne Specijalne predstavnike i Koordinatora Generalnog sekretara za hitne pomoći, uz stratešku i tehničku podršku od Akcione mreže UN-a, da rade s državama članicama na razvijanju sveobuhvatne zajedničke strategije Ujedinjenih naroda za borbu protiv seksualnog nasilja, uz konsultacije svih relevantnih sudionika, te da redovito vrše dopune u svojim standardnim izvještajima Glavnom uredu;

24. *Zahtjeva* da Generalni sekretar osigura sistematičnije izvještavanje o incidenti ma u trendu, nastajanju obrazaca napada, i rane pokazatelje upozorenja i upotrebe seksualnog nasilja u oružanom sukobu u svim relevantnim izvještajima Vijeću, i potiče Specijalnog Predstavnik Generalnog sekretara, Koordinatora za hitnu pomoć, Visokog povjerenika za ljudska prava, Specijalnu izjaviteljicu o nasilju nad ženama, i predsjedavajućeg/ih UN-ove akcije da osiguraju Vijeću, u suradnji sa spomenutim Specijalnim predstavnikom, dodatni brifing i dokumentaciju o seksualnom nasilju u oružanom sukobu ;

25. *Zahtjeva* od Generalnog sekretara da uključi, gdje je to primjereno, u svojim redovnim izvještajima o pojedinim mirovnim operacijama, informacije o poduzetim koracima za provođenje mjera za zaštitu civila, posebno žena i djece, od seksualnog nasilje;

26. *Zahtjeva* od Generalnog sekretara, uzimajući u obzir prijedloge sadržane u njegovom izvještaju, kao i bilo koje druge relevantne elemente, da smisli hitno po mogućnosti u roku od tri mjeseca, konkretne prijedloge o načinima kako bi se osiguralo praćenje i izvještavanje na djelotvoranije i efikasnije načine unutar postojećih sistema Ujedinjenih naroda o zaštiti žena i djece od silovanja i drugog seksualnog nasilja u oružanim sukobima i post-konfliktnim situacijama, koristeći ekspertize iz sistema Ujedinjenih naroda i doprinose nacionalnih vlada, regionalnih organizacija, nevladinih organizacija u njihovim savjetodavnim kapacitetima i različitim akterima civilnog društva, s ciljem pružanja pravodobne, objektivne, precizne i pouzdane informacije o prazninama u odgovorima entiteta Ujedinjenih naroda, za razmatranje u poduzimanju odgovarajućih mjera;

27. *Zahtjeva* da Generalni sekretar i dalje podnosi godišnje izvještaje Vijeću o provedbi Rezolucije 1820 (2008) i da podnese svoj sljedeći izvještaj do septembra 2010. o provedbi ove rezolucije i Rezolucije 1820 (2008) uključivši, između ostalog:

(a) detaljan plan strategije i koordinacije o pravodobnom i etičkom prikupljanju podataka;

(b) ažuriranje napora naimenovanih odjela Misije Ujedinjenih naroda za seksualno nasilje da usko surađuju s Residentnim koordinatrom / Humanitarnim koordinatorom (RC / HC), Državnim timom Ujedinjenih naroda, i, gdje je to prikladno, sa prethodno pomenutim Specijalnim predstavnikom i / ili timom stručnjaka, po pitanju seksualnog nasilja;

(c) informacije o stranama u oružanom sukobu koje su vjerodostojno osumnjičene za obrazce silovanja ili druge oblike seksualnog nasilja, u situacijama koje su na dnevnom redu Vijeća;

28. *Odlučuje* da pregleda, uzimajući u obzir proces utvrđen rezolucijom 63/311 Generalne skupštine o entitetu mješovitih polova Ujedinjenih naroda, mandate Specijalnog predstavnika zatražene u operativnom paragrafu 4. i Tim stručnjaka u operativnom paragrafu 8. u roku od dvije godine, a prema potrebi i nakon toga;

29. *Odlučuje* da i dalje aktivno prati pitanje.

Rezolucija 1889 (2009.)

Usvojena na 6196. sednici Saveta bezbednosti, 5. oktobra 2009 godine

Savet bezbednosti,

Ponovno potvrđujući svoju posvećenost kontinuiranoj i punoj implementaciji, na način kojim se uzajamno međusobno podupiru, rezolucija 1325 (2000.), 1612 (2005.), 1674 (2006.), 1820 (2008.), 1882 (2009.), 1888

(2009.) i svih relevantnih saopštenja svojih predsednika,

Vodjen namenama i principima Povelje Ujedinjenih nacija, i imajući na umu osnovnu odgovornost Saveta bezbednosti prema Povelji o očuvanju međunarodnog mira i bezbednosti,

Pozivajući se na rešenost izraženu u Završnom dokumentu Svetskog samita iz 2005. godine da se eliminišu svi oblici nasilja na ženama i devojkama, obaveze država potpisnica Konvencije o eliminaciji svih oblika diskriminacije žena, Fakultativnog protokola uz istu konvenciju, te Konvencije o pravima deteta i Fakultativnih protokola uz istu konvenciju, pozivajući se takođe na obaveze iz Pekinške deklaracije i Platforme delovanja kao i sve obaveze sadržane u završnom dokumentu 23. specijalne sednice Generalne skupštine Ujedinjenih nacija pod nazivom „Žene 2000: Rodna jednakost, razvoj i mir za 21. vek“ (A/S-23/10 Rev.1), a posebno na one obaveze koje se odnose na žene i oružane sukobe,

Razmotrivši izveštaj generalnog sekretara (S/2009/465) od 16. septembra 2009. godine i naglašavajući da ova rezolucija ne teži bilo kakvom pravnom utvrđivanju da li su situacije koje se navode u izveštaju generalnog sekretara oružani sukobi ili ne u kontekstu Ženevskih konvencija i Dodatnih protokola uz ove konvencije, niti da ova rezolucija ne donosi unapred sud o pravnom statusu nedržavnih aktera umešanih u ove situacije,

Pozdravljajući napore država članica u sprovođenju Rezolucije 1325 (2000.) na nacionalnom nivou, uključujući razvoj nacionalnih akcionih planova, i podstičući države članice da istraju u takvoj implementaciji,

Potvrđujući potrebu za punim, ravnopravnim i delotvornim učešćem žena u svim fazama mirovnih procesa s obzirom na njihovu suštinski važnu ulogu u sprečavanju i rešavanju sukoba i izgradnji mira, ponovno potvrđujući ključnu ulogu koje žene mogu imati u ponovnom povezivanju tkiva društva koje se oporavlja, i naglašavajući potrebu za njihovim uključivanjem u razvoj i implementaciju postkonfliktnih strategija kako bi se uzele u obzir njihovi pogledi i potrebe,

Izražavajući duboku zabrinutost zbog nedovoljne zastupljenosti žena u svim fazama mirovnih procesa, posebno zbog veoma malog broja žena u formalnim ulogama u procesima posredovanja, i naglašavajući potrebu da se obezbedi da žene budu u odgovarajućoj meri imenovane na nivoima donošenja odluka kao posrednici na visokom nivou i u sastavu posredničkih timova,

I dalje duboko zabrinut zbog istrajnih prepreka punom učešću žena u sprečavanju i rešavanju sukoba i učešću u javnom životu nakon sukoba, kao posledice nasilja i zastrašivanja, nedostatka bezbednosti i vladavine prava, kulturne diskriminacije i stigmatizacije, uključujući porast ekstremističkih ili fanatičnih stavova o ženama i društveno-ekonomske faktore, uključujući nedostatak pristupa obrazovanju, i, u tom pogledu, prepoznajući da marginalizacija žena može odložiti ili podriti postizanje trajnog mira, bezbednosti i pomirenja,

Prepoznajući posebne potrebe žena i devojaka u postkonfliktnim situacijama, uključujući, između ostalog, fizičku bezbednost, zdravstvene usluge, uključujući reproduktivno i mentalno zdravlje, načine da im se obezbede sredstva za život, zemljišna i imovinska prava, zaposlenje, kao i njihovo učešće u odlučivanju i postkonfliktnom planiranju, posebno u ranim fazama postkonfliktno izgradnje mira,

Primećujući da uprkos napretku, prepreke jačanju učešća žena u sprečavanju i rešavanju sukoba i izgradnji mira opstaju, izražavajući zabrinutost što kapacitet žena za angažovanje u javnom donošenju odluka i ekonomskom oporavku često ne dobija odgovarajuće priznanje ili finansijska sredstva u postkonfliktnim situacijama, i naglašavajući da su finansijska sredstva za potrebe žena za oporavkom u ranoj fazi suštinski važna za osnaživanje žena, što može doprineti delotvornoj postkonfliktnoj izgradnji mira,

Primećujući da se žene u situacijama oružanog sukoba i postkonfliktnim situacijama često smatraju žrtvama, a ne akterima u pristupu i rešavanju situacija oružanog sukoba, i naglašavajući potrebu usredsređivanja ne samo na zaštitu žena nego i na njihovo osnaživanje u izgradnji mira,

Priznajući da razumevanje uticaja situacija oružanog sukoba na žene i devojke, uključujući kao izbeglica i interno raseljenih lica, odgovarajuće i brzo reagovanje na njihove posebne potrebe i delotvorni institucionalni aranžmani kojima se garantuje njihova zaštita i puno učešće u mirovnom procesu, posebno u ranim fazama postkonfliktno izgradnje mira, može značajno doprineti očuvanju i unapređenju međunarodnog mira i bezbednosti,

Pozdravljajući inicijativu Ujedinjenih nacija da se razvije sistem sličan onome koji je najpre uveo Program za razvoj Ujedinjenih nacija (UNDP) kako bi se omogućilo donosiocima odluka da prate alokacije sredstava vezana za rodna pitanja u Namenskim donatorskim fondovima grupe za razvoj Ujedinjenih nacija,

Pozdravljajući napore generalnog sekretara da imenuje više žena na visoke položaje u Ujedinjenim nacijama, posebno u misijama na terenu, kao opipljivog koraka ka obezbeđivanju vodeće uloge Ujedinjenih

nacija u implementaciji Rezolucije 1325 (2000.),

Pozdravljajući predstojeće osnivanje upravnog odbora Ujedinjenih nacija radi povećanja vidljivosti i jačanja koordinacije unutar sistema Ujedinjenih nacija u pogledu priprema za desetu godišnjicu Rezolucije 1325 (2000.),

Podstičući relevantne aktere da organizuju događaje tokom 2009-2010. godine na globalnom, regionalnom i nacionalnim nivoima radi podizanja svesti o Rezoluciji 1325 (2000.), uključujući ministarske događaje, kako bi se poduprle obaveze koje proističu iz izveštaja "Žene i mir i bezbednost", i radi identifikovanja načina za suočavanje sa preostalim i novim izazovima u sprovođenju Rezolucije 1325 (2000.) u budućnosti,

1. *Poziva* zemlje članice, međunarodne i regionalne organizacije da preduzmu dodatne mere za unapređenje učešća žena u svim fazama mirovnih procesa, posebno u rešavanju sukoba, postkonfliktnom planiranju i izgradnji mira, uključujući putem povećanja njihovog angažmana u donošenju političkih i ekonomskih odluka u ranim fazama procesa obnove, kao i, između ostalog, promovisanja ženskog liderstva i kapaciteta za angažovanje u upravljanju programima pomoći i planiranju, podrške ženskim organizacijama i suzbijanja negativnih stavova u društvu o kapacitetu žena da ravnopravno participiraju,

2. *Potvrđuje* svoj poziv svim stranama u oružanim sukobima da u potpunosti poštuju međunarodno pravo primenjivo na prava i zaštitu žena i devojaka;

3. *Snažno osuđuje* sva kršenja primenjivog međunarodnog prava počinjena protiv žena i devojaka u situacijama oružanih sukoba i postkonfliktnim situacijama, zahteva od svih strana u sukobima da obustave takva dela sa trenutnim dejstvom, i naglašava odgovornost svih država da spreče nekažnjivost i krivično gone odgovorne za sve oblike nasilja nad ženama i devojka u oružanim sukobima, uključujući silovanja i drugo seksualno nasilje;

4. *Poziva* generalnog sekretara da razvije strategiju, uključujući putem odgovarajuće obuke, radi povećanja broja žena imenovanih da vrše posredovanje u njegovo ime, posebno kao specijalnih predstavnika i specijalnih izaslanika, i da preduzme mere za povećanje učešća žena u političkim misijama Ujedinjenih nacija i misijama Ujedinjenih nacija za izgradnju i očuvanje mira;

5. *Zahteva* od generalnog sekretara da obezbedi da svi izveštaji država Savetu bezbednosti pruže informacije o uticaju situacija oružanog sukoba na žene i devojke, njihovim posebnim potrebama u postkonfliktnim situacijama i preprekama za ostvarivanje ovih potreba;

6. *Zahteva* od generalnog sekretara da obezbedi da sva relevantna tela Ujedinjenih nacija, u saradnji sa državama članicama i civilnim društvom, prikupe podatke, analiziraju i sistematično procene posebne potrebe žena i devojaka u postkonfliktnim situacijama, uključujući, između ostalog, informacije o njihovim potrebama za fizičkom bezbednošću i učešću u odlučivanju i postkonfliktnom planiranju, kako bi se poboljšao sistemsko reagovanje na ove potrebe;

7. *Izražava* svoju nameru, pri uspostavljanju i obnavljanju mandata misija Ujedinjenih nacija, da uključi odredbe o promovisanju rodne jednakosti i osnaživanja žena u postkonfliktnim situacijama, i zahteva od generalnog sekretara da nastavi, gde je to primereno, sa imenovanjem savetnika za rodna pitanja i/ili savetnika za zaštitu žena u misijama Ujedinjenih nacija, te da zatraži od njih, u saradnji sa timovima Ujedinjenih nacija u zemljama, da pruže tehničku pomoć i obezbede bolju koordinaciju napora usmerenih ka zadovoljavanju potreba za oporavkom žena i devojaka u postkonfliktnim situacijama;

8. *Poziva* države članice da obezbede rodno izjednačavanje u svim postkonfliktnim procesima i sektorima izgradnje mira i obnove;

9. *Poziva* države članice, tela Ujedinjenih nacija, donatore i civilno društvo da obezbede da se osnaživanje žena uzme u obzir pri proceni i planiranju potreba nakon sukoba, te da se uključi u potonje isplate sredstava i programske aktivnosti, uključujući putem razvoja transparentne analize i praćenja sredstava izdvojenih za ostvarivanje potreba žena u postkonfliktnoj fazi;

10. *Podstiče* države članice u postkonfliktnim situacijama, uz konsultacije sa civilnim društvom, uključujući ženske organizacije, da naznače detaljno potrebe i prioritete žena i devojaka, te da osmisle konkretne strategije, u skladu sa svojim pravnim sistemima, radi ostvarivanja ovih potreba i prioriteta, koji, između ostalog, pokrivaju podršku većoj fizičkoj bezbednosti i boljim društveno-ekonomskim uslovima, kroz obrazovanje, aktivnosti koje donose prihod, pristup osnovnim uslugama, posebno zdravstvenim uslugama, uključujući seksualno i reproduktivno zdravlje, te reproduktivna prava i mentalno zdravlje, rodno senzitivna primena zakona i pristup pravdi, kao i jačanje kapaciteta za angažovanje u javnom odlučivanju na svim nivoima;

11. *Poziva* države članice, tela Ujedinjenih nacija i civilno društvo, uključujući nevladine organizacije, da preduzmu sve moguće mere radi obezbeđivanja ravnopravnog pristupa obrazovanju žena i devojaka u postkonfliktnim situacijama, s obzirom na suštinski važnu ulogu obrazovanja u unapređenju učešća žena u

odlučivanju nakon sukoba;

12. *Poziva* sve strane u oružanim sukobima da poštuju civilni i humanitarni karakter izbegličkih kampova i naselja, i obezbede zaštitu svih civila koji borave u kampovima, posebno žena i devojaka, od svih oblika nasilja, uključujući silovanja i drugo seksualno nasilje, te da osiguraju pun, neometan i bezbedan humanitaran pristup tim civilima;

13. *Poziva* sve uključene u planiranje razoružanja, demobilizaciju i reintegraciju da uzmu u obzir posebne potrebe žena i devojaka povezanih sa oružanim snagama i oružanim grupama i njihovom decom, te da im obezbede pun pristup ovim programima;

14. *Podstiče* Komisiju za izgradnju mira i Kancelariju za podršku izgradnji mira da i dalje sistematski usredsređuju pažnju na i obezbeđuju mobilizaciju resursa za unapređenje rodne jednakosti i osnaživanja žena kao integralnog dela izgradnje mira nakon sukoba, kao i da podstiču puno učešće žena u ovom procesu;

15. *Zahteva* od generalnog sekretara da, u svojoj agendi za delovanje radi unapređenja napora Ujedinjenih nacija usmerenih na izgradnju mira, uzme u obzir potrebu za poboljšanjem učešća žena u političkom i ekonomskom odlučivanju već u najranijim fazama procesa izgradnje mira;

16. *Zahteva* od generalnog sekretara da obezbedi punu transparentnost, saradnju i koordinaciju napora između specijalnog predstavnika generalnog sekretara za decu i oružani sukob i specijalnog predstavnika generalnog sekretara za seksualno nasilje i oružani sukob čije je imenovanje Savet bezbednosti zatražio u svojoj Rezoluciji 1888 (2009.);

17. *Zahteva* od generalnog sekretara da podnese Savetu bezbednosti u roku od 6 meseci, na razmatranje, skup indikatora za korišćenje na globalnom nivou radi praćenja sprovođenja Rezolucije 1325 (2000.), što bi moglo da posluži kao zajednička osnova za izveštavanje od strane relevantnih tela Ujedinjenih nacija, drugih međunarodnih i regionalnih organizacija, i država članica, o sprovođenju Rezolucije 1325 (2000.) u 2010. godini i kasnije;

18. *Zahteva* od generalnog sekretara da, u okviru izveštaja zatraženih u S/PRST/2007/40, takođe uključi pregled napretka u sprovođenju Rezolucije 1325 (2000.), procenu procesa putem koga Savet bezbednosti prima, analizira i preduzima akcije po osnovu informacija relevantnih za Rezoluciju 1325 (2000.), preporuke o daljim merama za poboljšanje koordinacije širom sistema Ujedinjenih nacija, te sa državama članicama i civilnim društvom, radi implementacije kao i pribavljanja podataka o učešću žena u misijama Ujedinjenih nacija;

19. *Zahteva* od generalnog sekretara da podnese izveštaj Savetu bezbednosti u roku od 12 meseci o delovanju u pogledu učešća žena i njihovog uključivanja u izgradnju mira i planiranje nakon sukoba, uzimajući u obzir stavove Komisije za izgradnju mira, kao i da uključi u izveštaj, između ostalog:

a. Analizu posebnih potreba žena i devojaka u postkonfliktnim situacijama,

b. Izazove koji se postavljaju učešću žena u rešavanju sukoba, izgradnji mira i rodnom izjednačavanju u svim ranim fazama postkonfliktnog planiranja, finansiranja i procesa oporavka,

c. Mere za podršku nacionalnom kapacitetu u planiranju i finansiranju reagovanja na potrebe žena i devojaka u postkonfliktnim situacijama,

d. Preporuke za poboljšanje međunarodnog i nacionalnog reagovanja na potrebe žena i devojaka u postkonfliktnim situacijama, uključujući razvoj delotvornih finansijskih i institucionalnih aranžmana kojima se garantuje puno i ravnopravno učešće žena u procesu izgradnje mira,

20. *Odlučuje* da ostane aktivno angažovan na ovom pitanju.